

כתב Tsila zan-bar, ב' אוג' 14, 2016 11:44

בנצי היקר,

חשה את ההוד בכתובתך אותי. את האהבה לאגל הטל, לעלה הכמוש של עץ התות, לשורשי עץ החיים של הקדומים לנו, לציפורי הנוד הכומסים את סוד המסע - ולשמוע את האלוהים צוחק בתוך מקל של כורכום זה להיכנס בסוד הידיעה.

תודה על מילותיך הרוקמות אור מבורך בתוכי.
הלב נרגש עד מאוד.

ימים מאירי לב ודרך!
צילה

בתאריך 14 באוגוסט 2016 בשעה 7:39, מאת Benzion David
<benziyosh@walla.co.il> <Yehoshua>:

נושא: פינו מלא שירה כ-ים... רשמים מ'כותבת במקל של כורכום' מאת צילה זן-בר צור צילה ג'אן,
נהייתי מכל גמיעה וגמיעה מספרך המקסים 'כותבת במקל של כורכום', שיצא בהידור רב מתחת ידיה המקצועיות של ידידתי לאה צבעוני.
כל לילה בטרם נעצמו שמורות עיניי קראתי עמוד או שניים, כי לא רציתי שהחלום היפה הזה השואב ממחוזות הדמיון יתפוגג. הכרתי בעבר סיפורים שסיפרת ברוב כישרונך גם כשחקנית, אבל הפעם מצאתי אותך כתובה באותיות זהב וגיליתי צילה שלא הכרתי - אמנית בעלת דמיון עשיר של אורקול אפגנית, היודעת להטמיע בתוכה סיפורים, משלים והגיגים מן המזרח, ללוש אותם למאפה אישי-משפחתי-אפגני בעל ניחוחות של נקטר ולהעלות אותם על דפי ספר.
לא רק השיטין כבשו אותי אלא גם בין השיטין. משום מה חשתי את רוחו של המשורר הסופי בן המאה ה-14 שאמס א-דין חאפז, ששירתו-משנתו היא מיסטית, פילוסופית תיאולוגית. חשתי בכתובתך אהבה, ספק פיזית ספק תיאולוגית, לאדם, לאלוהים, לעץ, לפרח, לציפור כנף ולאדמה שמתחת לכף רגלינו דמות הסב העיוור הרואה את העולם טוב מאלף פקחים ודמות הסבתא הם שיר הלל לחכמת הדורות הקודמים שהצלחת להיספג בתוכם מתוך השראה מיסטית.
צילה יקרה, שמעתי את אלוהים צוחק בתוך מקל של כורכום.
התלבטתי איך להגדיר את כתיבתך היפהפיה - מיסטיקה? שירה? פרזה, אפוריזמים? - זהו מעט המחזיק את המרובה. אשמח לשמוע אותך מספרת בעל-פה את אשר כתבת.
אני בטוח שעוד נשמע על כתיבתך.
שלך כתמיד אחות יקרה
בן-ציון יהושע-רז